

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/78/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712010652
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2012:5712010652.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Jaroslavy Málikovej a Eleny Babušikovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.09.2012 takto

rozhodol:

obžalovaný

G.X. W., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom T., Q.. X.. I. XXX/X, bez zamestnania

uznáva sa za vinného, že

dňa 14. 09. 2011 o 22,05 hodine v Martine na ulici Záhorského v bare s názvom „U Kleofáša“ bolo pri vykonaní kontroly a bezpečnostnej prehliadky u obžalovaného nájdené priehľadné igelitové vrečko s uzatváracou lištou o rozmeroch cca 10,3 x 13,6 cm, v ktorom sa podľa znaleckého posudku z KEÚ PZ Slovenská Ľupča pod sp. zn. č. p.: PPZ-KEU-SL-EXP-2011/3246 nachádzal usušený rastlinný materiál pochádzajúci z konopnej rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 11,31 gramu s primeranou koncentráciou THC 5 % hmotnostných, obsahuje 566 mg čistého THC, uvedené množstvo zodpovedá 23-57 obvykle jednorazových dávkam drogy, ktorá je vedená v I skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov a látka - tetrahydrokanabinol (THC) je vedená v I skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov,

t e d a

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku

č í m s p á c h a l

zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 3 Pv 493/2011 podala dňa 27.04.2012 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému G. W., stíhanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov a prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe prokurátora .

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný G. W. na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a obhajca zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Senát Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste.

Svedok C. P. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedol, že mal mŕtvicu. Predtým sa o neho starala jeho bývalá manželka, teraz to prevzal G. - obžalovaný. Obžalovaný sa o neho stará tak, že každý mesiac mu chodí vyberať lieky, po úradoch, chodí s ním na prechádzky okolo baráku, chodí do obchodu keď potrebuje niečo nakúpiť. Nemá sa o neho kto postarať. Predtým sa o neho síce starala bývala manželka, ale aj tá je po operácii, je tiež celá chorá.

Svedkyňa Q. P., matka obžalovaného, po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa predtým starala o jeho bývalého manžela C. P.. Keďže má teraz zdravotné problémy, preto požiadala syna či by sa on nemohol starať o jeho bývalého manžela. Syn s tým súhlasil a stará sa o bývalého manžela, chodí s ním k lekárovi, keď niečo treba chodí niečo vybaviť. Ona už nevládze podopierať bývalého manžela kvôli problémom s chrbticou. Sama sa stará o vnučku, vnučka je na obžalovaného naviazaná, s jej výchovou jej pomáha aj syn, ktorý aj jej pomáha, keď potrebuje, ide aj jej nakúpiť. Ešte keď mala opatrovatelstvo ohľadom bývalého manžela C., už aj vtedy jej syn s ním pomáhal so starostlivosťou bývalého manžela, vybavené papiere o starostlivosti má syn už asi rok. O bývalého manžela C. P. sa nemá kto postarať.

Svedkyňa T. Q. K., po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedla, že pán W. prišiel do jej ambulancie sám, dobrovoľne v marci 2012. Následne pravidelne chodil do jej ambulancie do mája 2012. Následne liečba bola prerušená z jej strany, keďže je práceneschopná. Liečba podľa jej názoru prebehla dobre, obžalovaný spolupracoval. Počas liečby dochádzalo k stabilizácii zdravotného stavu pána W.. Obžalovaný sa vlastne liečil pre kombináciu psychotických porúch, v

prvom rade zapríčinenú užívaním psychoaktívnych látok a pre reaktívnu depresívnu poruchu. Počas jej liečby nezistila, že by obžalovaný užil psychoaktívne látky. Čo sa týka tých psychoaktívnych látok, u obžalovaného to bol alkohol a marihuana. To, že obžalovaný užíva psychoaktívne látky, sa jej priznal sám. To užívanie bolo po dlhšiu dobu.

Na hlavnom pojednávaní konanom 26.06.2012 a 11.09.2012 súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy, potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedenom výroku. Z listín predložených obhajobou - rozhodnutia Žilinského samosprávneho kraja sp. zn. 3337/2011/OSV-003 z 2.3.2011, posudku o odkázanosti fyzickej osoby, súd zistil, že pán C. P. je odkázaný na sociálnu službu poskytovanú v domove sociálnych služieb. Z potvrdení z Mesta Martin nepochybne vyplýva, že tak pán C. P., Q. P. ako i obžalovaný majú rovnaký trvalý pobyt. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Martin zo dňa 16.2.2012 vyplýva, že obžalovanému bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie C. P. Z lekárskejších správ predložených obhajobou vyplýva, že pani Q. P. má zdravotné problémy. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 16P 232/2005 z 6.3.2006 bola maloletá H. zverená do pestúnskej starostlivosti Q. P.. Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát postihnutý za spáchanie priestupkov, za čo mu bola uložené pokuty a pokarhanie. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/75/2012 zo dňa 24.11.2010, právoplatným 24.11.2010, kedy mu pre spáchanie úmyselného prečinu podľa § 286 ods. 1, písm. a) Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu 1 rok, t.j. do 25.11.2011.

Konanie obžalovaného G. W. súd právne posúdil ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný dňa 14. 09. 2011 neoprávnene prechovával igelitové vrečko, v ktorom sa podľa znaleckého posudku nachádzal usušený rastlinný materiál pochádzajúci z konopnej rastliny rodu Cannabis o hmotnosti 11,31 gramu s primeranou koncentráciou THC 5 % hmotnostných, čo zodpovedá 23 až 57 obvykle jednorazových dávok drogy, ktorá je vedená v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. G. W. zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil rovnováhu tak poľahčujúcej okolnosti /obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval/ ako i príťažujúcej okolnosti / obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený/.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona podmienčný odklad výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Keďže sa predmetného úmyselného trestného činu obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia za inú jeho úmyselnú trestnú činnosť, súd je toho názoru, že z hľadiska individuálnej ako i generálnej prevencie na nápravu obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý súd uložil na samotnej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 4 roky, keďže súd mohol obžalovanému za spáchanie tohto zločinu uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 4 až do 10 rokov. Uloženie podmienčného trestu obžalovanému vylučuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona. Súd aj po vypočutí svedkov navrhnutých obhajobou je toho názoru, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu

odňatia slobody pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, a to ani s poukazom na okolnosti prípadu (keďže obžalovaný sa dopustil úmyselného zločinu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za inú trestnú činnosť) a ani s poukazom na pomery obžalovaného - obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný a nie je osobou, na starostlivosť ktorej je odkázaný väčší počet osôb.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.